

F. t. l. vedr. ophavsretsloven

telsestiden vare i 50 år fra udgangen af det år, hvor offentliggørelsen fandt sted.

Efter beskyttelsestidsdirektivets art. 3, stk. 2, og den gældende lovs § 66 beregnes beskyttelsestiden for fremstillere af lydoptagelsen fra det tidspunkt, hvor optagelsen har fundet sted eller fra offentliggørelses- eller udgivelsestidspunktet, afhængigt af, hvilket tidspunkt der er det første.

Det fremgår af art. 17, stk. 2, i WIPO Performances and Phonograms Treaty (WPPT), at beskyttelsestiden skal beregnes fra udgivelsestidspunktet, hvis udgivelsen er sket, inden der er forløbet 50 år fra udgangen af det år, hvor lydoptagelsen blev fikseret. Der er således ikke i traktaten givet mulighed for at beregne beskyttelsestiden fra offentliggørelsestidspunktet, hvis der senere sker en lovlig udgivelse.

På den baggrund har det været nødvendigt at ændre den relevante bestemmelse i beskyttelsestidsdirektivet.

I overensstemmelse hermed foreslås det at bringe den gældende lovs § 66 på linje med den ændrede formulering af bestemmelsen i beskyttelsestidsdirektivet.

Det fremgår af infosoc-direktivets art. 11, stk. 2, at den ændrede beregning af beskyttelsestiden ikke indebærer genoplivning af rettigheder, hvor beskyttelsestiden efter de gamle regler er udløbet, jf. overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 2.

Om baggrunden for den foreslåede ophævelse af den gældende lovs § 66, stk. 1, 3. pkt., om efterfølgelse, henvises til lovforslagets nr. 37.

Til nr. 36 (§ 66, stk. 2)

Forslaget til § 66, stk. 2, er af teknisk karakter. Ændringerne i henvisningerne til, hvilke bestemmelser i lovens kap. 1 og 2 der skal finde tilsvarende anvendelse på fremstillere af lydoptagelser (fonogramproducenter), svarer til de foreslåede ændringer i § 65, stk. 4, vedr. udøvende kunstnere; der henvises til bemærkningerne til lovforslagets nr. 33.

Begrebet efterfølgelse omfattes af begrebet eksemplar fremstilling. Fremstillere af lydoptagelser har i kraft af henvisningerne til § 2, stk. 2, 3 og 4, en eneret til eksemplar fremstilling og tilgængeliggørelse for almenheden på lige fod med ophavsmænd, idet fremstillere af lydoptagelser dog ikke har nogen efterligningsbeskyttelse.

Til nr. 37 (§ 67, stk. 1)

Forslaget er af teknisk karakter.

Det fremgår af de identiske bestemmelser i den gældende lovs § 66, stk. 1, 3. pkt., og § 67, stk. 1, 3. pkt., at som efterfølgelse betragtes også det forhold, at en optagelse overføres fra én optagelse til en anden.

I lovforslagets nr. 36 og 38 foreslås det at optage en henvisning til bestemmelsen i lovens § 2, stk. 2. I kraft heraf omfatter begrebet efterfølgelse bl.a. det forhold, at en optagelse overføres på indretninger, der kan gengive den, herunder at den overføres fra én optagelse til en anden. Derved overflødiggøres de hidtidige bestemmelser i § 66, stk. 1, 3. pkt., og § 67, stk. 1, 3. pkt.

Til nr. 38 (§ 67, stk. 2)

Forslaget til § 67, stk. 2, er af teknisk karakter. Ændringerne i henvisningerne til, hvilke bestemmelser i lovens kap. 1 og 2 der skal finde tilsvarende anvendelse på fremstillere af billedoptagelser (film- og video gramproducenter), svarer til de foreslåede ændringer i § 65, stk. 4, vedr. udøvende kunstnere og § 66, stk. 2, om fremstillere af lydoptagelser; der henvises til bemærkningerne til lovforslagets nr. 33 og 36.

Begrebet efterfølgelse omfattes af begrebet eksemplar fremstilling. Fremstillere af billedoptagelser har i kraft af henvisningerne til § 2, stk. 2, 3 og 4, en eneret til eksemplar fremstilling og tilgængeliggørelse for almenheden på lige fod med ophavsmænd, idet fremstillere af billedoptagelser dog ikke har nogen efterligningsbeskyttelse.

Til nr. 39 (§ 68, stk. 1)

Den foreslåede bestemmelse i § 68, stk. 1, 2. pkt., er ny.

Forslaget har til formål at gennemføre infosoc-direktivets art. 3, stk. 2, i dansk ret.

Efter infosoc-direktivets art. 3, stk. 2, der bygger på WPPT art. 10 og 14, skal medlemsstaterne sikre, at bl.a. udøvende kunstnere og fremstillere af lydoptagelser (fonogramproducenter) får en eneret til at tillade eller forbyde trådbunden eller trådløs tilrådighedsstillelse for almenheden på en sådan måde, at almenheden får adgang til optagelserne m.v. på et individuelt valgt sted og tidspunkt. Denne eneret har de udøvende kunstnere og fremstillere af lydoptagelser i kraft af henvisningerne til lovens § 2, stk. 3 og 4, i forslagene til § 65, stk. 4, og § 66, stk. 2. Direktivet indeholder ikke en hjemmel til at fastsætte nogen generel begrænsning i denne eneret, heller ikke i form af en tvangslicens.

I den gældende ophavsretslovs § 68, stk. 1, er der fastsat en tvangslicens vedr. offentlig fremførelse af udgivne lydoptagelser. Bestemmelsen indebærer, at radiofonier m.v. kan udsende udgivne lydoptagelser uden forudgående aftale med udøvende kunstnere og fremstillere af lydoptagelser, som alene har krav på vederlag. Tvister om vederlagets størrelse kan afgøres af Ophavsretslicensnævnet, jf. § 47. Tvangslicensen